

Spreken of zwijgen

Een korte studie over het zwijggebod van 1 Korintiërs 14

“Laten de vrouwen zwijgen in de gemeenten; want het is hun niet geoorloofd te spreken, maar laten zij onderdanig zijn, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen leren, laten zij thuis hun eigen mannen vragen; want het is schandelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente.”

1 Korintiërs 14:34-35

Er zijn drie gangbare, maar *niet-acceptabele* verklaringen:

Uitleg A

Het zwijggebod = het verbod om te spreken, maar *Paulus geeft helemaal niet zo'n gebod*. De verzen 34-35 geven niet Paulus' standpunt weer, maar de apostel citeert hier het standpunt *van Korintiërs die de vrouwen wilden laten zwijgen*. Pas vanaf vers 36 reageert Paulus hierop.

Uitleg B

Het zwijggebod = het verbod om te spreken, maar *Paulus heeft deze woorden niet geschreven; ze zijn een ongeïnspireerde latere toevoeging*. De verzen 34 en 35 staan in enkele handschriften op een andere plaats, namelijk na vers 40. Daaruit wordt afgeleid dat ze onecht (niet-authentiek) zijn.

Uitleg C1

Het zwijggebod = het verbod om te spreken, maar *dat is strijdig met 1 Korintiërs 11:2-16*, waar immers sprake is van biddende en profeterende vrouwen.

'DUS' komt men dan tot:

Uitleg C2

Het zwijggebod = het verbod om *op een bepaalde manier* te spreken:

1. Vrouwen mogen niet *storend* spreken, door vragen te roepen tijdens de dienst of anderszins luid te spreken.
2. Vrouwen mogen wel bidden of profeteren, maar niet *ongeestelijk* spreken:
  - (a) het gaat om het *beoordelen van de profeten* (vs. 29),
  - (b) ófwel het gaat om het *spreken in tongen*.

De goede leessleutel vinden wij in de structuur van 1 Korintiërs 14:34-35

Regel: Laten de vrouwen zwijgen in de gemeenten.

Redenen: want:

- (1) het is hun niet geoorloofd te spreken, (maar)
- (2) zij moeten onderdanig zijn, zoals ook de wet zegt.

Speciaal geval: Als zij iets willen leren,

Voorziening: laten zij thuis hun eigen mannen vragen;

Reden: want het is schandelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente.

Conclusies uit 1 Korintiërs 14:34-35

1. Paulus draagt de vrouwen op *te zwijgen tijdens de gemeentelijke samenkomsten*, en dat niet slechts in bepaalde omstandigheden - zoals bij de tongensprekers en de profeten -, maar hij verbiedt hen in absolute zin zelfstandige taaluitingen te doen.
2. Zwijgen = niet-spreken. *Het gaat niet slechts om een bepaalde vorm van spreken* die Paulus zou verbieden. Het gaat dus ook *niet om het beoordelen van de profeten*; daarvoor staat vers 34 veel te ver van vers 29 af.
3. Zelfs als een zuster alleen maar zou willen spreken met de bedoeling een vraag te stellen om iets te leren, dan staat de apostel het haar niet toe. *Het is schandelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente*, is zijn motivatie. Als zelfs de nederigste manier van spreken, namelijk spreken met de bedoeling alleen maar een vraag te stellen, *niet* is toegestaan, zou dan een lied opgeven of hardop bidden *wél* toegestaan zijn?

Wel of niet gemeentelijke samenkomsten?

Het is tegenwoordig gangbaar te stellen dat de Schrift het begrip ‘gemeentelijke samenkomst’ niet zou kennen. Dit begrip kan inderdaad niet via de concordantie worden gevonden, maar wanneer de Schrift ervan uitgaat dat een *als gemeente* aangesproken gezelschap van gelovigen *samenkomt* (1 Kor. 1:2), zie ik niet in waarom dit geen ‘samenkomen als gemeente’ oftewel een **gemeentelijke samenkomst** mag worden genoemd. Zie hiervoor de volgende plaatsen, die tevens aangeven dat voor dit samenkomen bepaalde gedragsregels gelden:

- 1 Kor. 11:17 ‘omdat u niet ten goede, maar ten kwade samenkomt’;
- 1 Kor. 11:18 ‘wanneer u als gemeente samenkomt’ (‘als gemeente’ = Gr. *en ekklesiāi*, ook te vertalen als ‘in [de] gemeente’ / ‘in gemeentelijk verband’; zo in 1 Kor. 14:19, 28,35);
- 1 Kor. 11:20 ‘wanneer u nu op één plaats samenkomt’;
- 1 Kor. 14:23 ‘als dan de hele gemeente op één plaats samenkomt’;
- 1 Kor. 14:26 ‘wanneer u samenkomt’.

Oude Sporen 2010

